

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razun nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primeranim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 11. V današnji seji dunajskega občinskega sveta je rekel župan dr. Lueger, da protest manjšine proti sklepu glede plinove pogodbe predložil, namestništvu in deželnemu zboru Nižje-Avstrijskemu, da pa ne more sistirati sklepa, ker ga smatra popolnoma zakonitim. Seja se je vršila povsem mirno.

Budimpešta 11. Cesar pride v Gödöllo v soboto zjutraj.

Budimpešta 11. Gospodarski odsek je vsprejel zakonski načrt o carinski in trgovinski zvezi, sklenjen med obema vladama.

Budimpešta 11. Odbor obojnih kvotnih deputacij se je popoldne sešel v enourno posveto vanje. Szell je pozdravil navzoče, na kar je razvil poročevalce Beer predloge Ogrov, ki so bili stavljeni že po letu; nasprotni predlogi so zelo obširni in se nahaja v njih novo preračunjenje. Konferenca je trajala samo jedno uro. Ogovski odbor bode jutri poročal ogovski kvotni deputaciji o predlogih avstrijske deputacije.

Budimpešta 11. Sem je dospel minister za trgovino, baron Dipauli.

Carigrad 11. Turška vlada zahteva, da se v treh utrjenih krajih na Kreti puste male turške posadke v znak njene suverenosti. Po poročilih Krete je že došla tija italijanska vojaška pomoč.

Pariz 11. Današnji ministerski svet je določil, da se sestaneta zbornici dne 25. t. m. Nadalje se je razgovarjal svet tudi o štrajku in o zopetnem vsprejetju dela na raznih krajih mesta.

Pariz 11. Štrajkujoči delavci se obnašajo mirno. Predpoludne je zaprla policija samo tri

osebe, ki so skušale druge ovirati na delu. Vojaštva ni pripravljene tako, kakor ga je bilo večeraj.

Madrid 11. Vlada pusti na Kubi močen oddelek vojske, dokler se ne sklene trajni mir. Govori se, da skliče vlada Kortés takoj po dovršeni mirovni pogodbi.

Kristianija 11. Storting (norveška zbornica poslancev) se je otvoril danes in zopet volil dose danje predsedništvo.

London 11. Reuterjeva pisarna javlja iz Carigrada, da se je odgovor turške vlade na ukupno noto štirih vlasti odposlal večeraj zjutraj dotičnim poslanikom. Ta odgovor obsega vsprejem zahtev štirih vlastij, izraža pa gotove želje.

Pariz 11. Na dražbi Zolinega pohištva ka-30.000 tero je odredilo sodišče, da se poplača svota frankov, in katero svoto je sodišče prisodilo obema zvedencema v pisni stroki, se je najprvo prodala jedna miza za 32.000 frankov. Kupil jo je založnik Brasquella. Mnogo radovednežev je bilo navzočih.

Berolin 11. Državni tajnik pl. Bülow je odpotoval, da spremlja cesarja na njegovem potovanju po Orijentu.

Iz zlate Prage.

(Izv. dopis.)

Dne 10. oktobra.

„Nekak simptom avstrijske notranje politike se vidi na čeških poslancih v državnem zboru. Kdor ni poseben parlamentarec, kdor ni na glasu kakor vpliven politik, navadno niti Dunaji ne ve zjutraj, ko se je prebudil, za kaj pojde podnevi. Še le v kaki klubovi seji dobiva navodila, kaj in kako

naj počenja tekom seje, kako naj glasuje — seveda, če se pred glasovanjem ni odpeljal rajši nazaj domov v Prago. In veliki del čeških poslancev je delal tako, da se je vozil navadno po dijete na Dunaj, potem pa nazaj. Najbolj se je odlikoval v tem praktičnem in koristnem politikovanju dr. Edvard Grégr, ki je znan kakor največji radikalec čeških poslancev. Zato pa so zadnjič, ko se je glasovalo za Schweglov predlog in je manjkalo skoro 18 čeških poslancev (oziroma 88 poslancev na desnici!), »Narodni Listy« priobčili strog članek, v katerem beró hude levite onim poslancem, ki niso bili v dotični seji. »Kdor ne more ali noče ali ni sposoben izvrševati dolžnosti, ki jih nalaga mandat, naj vrže svoje poslanstvo v kot ter napravi mesto drugemu, ki bode vedel, da ga volilec niso poslali na Dunaj samo po lepe dijete, temveč tudi po svoje pravice.« Nekateri poslanci so se potem opravičevali svojim volilecem; posl. Heimrich n. pr. je dejal, da je sedaj ravno dozorel krompir, da je bil najugodnejši čas za to, da si ga nakupi velike sklade... Zato ga ni bilo v zbornici! Njegovi volilec so poslali na to na predsedništvo češkega kluba na Dunaj pismo, naj se vendar osvobode za več sej poslanci, ki morajo skrbeti za krompir...

A kaj je pa pomenila ta nevolja volilecev nad nemarnimi poslanci? Zakaj so volilec zahtevali, da naj bi bili poslanci glasovali? Šlo je za — vlado; vlada bi ne bila poražena potem z glasovanjem... S tem so dobili češki poslanci pooblaščenje, da smejo iti z vlado kakor prava vladna stranka, in javnost je potem takem popolnoma opravičena, govoriti o češki vladni stranki. To pa daje veliko misliti! Kaj je vse provzročilo, da so se tako zasukali poslanci, ki so bili včasih tako radikalni? Še bolj pa: kako je mogoče, da se je češko volilstvo, ki je od nekdaj tako strastno

poletelo k topu. Topničar je vžgal šibico, da ga izstrelilo na narod, ali uskoška puška ga je zvalila na zemljo. Zgrabili so top. Duma je izdrla gorečo palčico iz rok mrtvega topničarja in jo vihtela v zraku kriče:

»Naprej! Naprej!«

Privlekli so top na trg. Milovčič ga je postavil. Sedaj! Duma je mahnila z šibo po zraku in jo primaknela k smodniku. Zagrmelo je. Beli dim je šinil v zrak in železno zrnje je razdrobilo hrastova vrata. Bobni so zabobnali.

»V imenu božjem! Naskok, junaki!« je zavihtel Milovčič z nožem in kakor burja je planila razjarjena četa na grajščino. Pod vrati sti stali dve kompaniji mušketirjev kakor zid.

»Sproži!« je zavpil Capogrosso in dve sto pušek je počilo med Uskoke. Nekateri so zastokali! drugi zavriskali. Marsikateri je padel, marsikateri se zgrudil na koleno, drugi se zgrabili za sree, a narod se je razpršil kakor pleva. Duma se je nasmijala ob top, drže se za sree.

»Naskok!« je zagrmel Daničič in kakor hudožrnik se je zadržila njegova četa k vratom in in zvenk in tresk je nastal, nastal grom in jok in škripanje, molitev in kletev in z vzdihljaji!

Trenotek in borba je odmolknila. Glej, na vrata je stopil Daničič in vodil za roko — junaka — kapitana — Orloviča.

»Rešen!« je zavpil Daničič.

(Pride še).

PODLISTEK.

51

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil F. S. Svetkov.

»Da se spet vidimo, Rabata!« se je nasmejaj Orlovič in odšel mirno.

Kakor tiger za omrežjem je lazil Rabata po svoji sobi. Poročnik je vstopil.

»Kaj je!« se je stresel Rabata.

»Z Vratnika vodi Pavle Milovčič iz Otočca štiri kompanije Uskokov.«

»Čez jedno uro obesite mi Jurišo.«

Na trgu pred kaštelom je vrvelo silno mnogo ljudij, možkih in ženskih, kaj plahi in začudeni. Vrata grajščinska so še bila odprta. S trga se je videlo, kako vodi stražar preko dvorišča Jurišo v temnico — v stolp. Zdaj je stopil na dvorišče bobnar in zabobnal, da se zberejo. Iz vseh hodnikov so doleteli mušketirji na dvorišče. Razvrstili so se. Nabili so puške in na jedenkrat so z velikim ropotom zaprli težka grajščinska vrata.

»Jurišo ubijete. Jurišo!« razlegalo se je po mestu. »Ljudje! Rabata nam ubije Jurišo! Pomagajte! Rešite ga! Ha! Skozi Velika vrata stopa Pavle Milovčič.«

»Da ste nam zdravi junaki!« je vpil narod. »Stojte! pomagajte! Juriša je v nevarnosti. V grajščini je!«

»Stoj!« je zagrmel Pavle, potegnil svoj nož in četa je obstala. V tem trenutku se je oglašil boben od stolne cerkve sem. V skoku je doletela na trg Jurišina četa in na čelu jej junak Jurij Daničič, visoko vihteči svetlo sabljo.

Gologlavi, brez plašča so prihrumeli-smeli junaki, nekateri z nožem, nekateri s puško v roki. Na trgu so se ustavili.

»Nabijte puške!« je zagrmel Daničič.

»Nabijte puške!« je ponovil starec Milovčič.

»Na stran! Na stran!« je prodiral obupen glas skozi zrak. Bleda, tresé se in solznih očij se je rila Duma skozi ljudi. Oči so jej bliščale v divjem plamenu, lasje so jej padali razmršeni po ramenih, suknja se jej vila po zraku in vpila je, širé bele roke, kakor bi jej sree pokalo.«

»Juriša! duša! Kje si! Kje si! Oh jej, ubili so te! Ubili so te!«

Žena je prispela na trg. Grajska vrata so bila zaprta. Krčevito je zgrabila za lasi, stiskala z roko sree in majala z glavo. Pokleknila je pred Uskoke in zavpila:

»Za živega Boga, pomagajte!«

»Naskok!« je zapovedal Daničič, dvignivši sabljo.

»Stoj!« ga je prestrigel Milovčič, »kaj hočeš z naskokom? Vrata so trša od kamena.«

»Ha!« je skočila Duma, »glejte, pri zidu stoji top. Nabit je! Pomagajte!«

Deset Uskokov je spustilo puške in nože in

sovražilo Dunaj, vrglo na pot oportunistične politike? ... Grof Thun se je moral gotovo zavezati z velikanskimi obljubami. In kdo ve, ali se niso Čehi tudi že zavezali, da bodo glasovali za nagodbo z Ogersko? Znano je vsaj to, da nekateri poslanci, zlasti agrarci, jako obžalujejo, da niso odložili mandata, vsaj takrat, ko ga je dr. Slavik. Tudi prilike zadnje hude pridige »Nar. L.« se je hotelo poslužiti več prizadetih poslancev in so že poslali svoje odpovedi zborničnemu predsedniku, a na srečo (ali nesrečo?!) jih je prestregel veljaven politik češke delegacije — in mandati so bili ohranjeni doseďanjim možem. Jako značilne pa so vendar-le take epizode!

V Pragi se sedaj vsestransko pritiska na to, da bi se tudi širše občinstvo moglo kolikor mogoče temeljito seznaniti z vedo in znanstvom, katerih vpliv se kaže sleherni dan jasneje in odločneje v življenju samem. Posebno naj se razlaga narodno gospodarstvo, govori se naj o socializmu, o delavskem vprašanju itd. Minoli teden so se vršila taka predavanja, katerih se je udeleževalo blizu 160 oseb; ko bi ne bilo treba plačati 5 gld. vstopnine, bila bi dvorana v tehniko gotovo natlačena polna. Govorili so vseuč. prof. dr. Bráf o narodnem gospodarstvu; koncipist dež. odbora Fáček o obrtni politiki; koncipist obeh zbornic dr. Gruber o tržni politiki; svetnik dež. odbora dr. Fiedler o poljedeljskem vprašanju; prof. Kaloušek o finančni vedi in tajnik praške hranilnice, docent dr. Horáček, o socialnem vprašanju.

Udeležilo se je teh predavanj občinstva iz najraznovrstnejših stanov, moški in ženske, vseh prepričanj. Sad torej gotovo ne izostane. (Mimogrede: Že opetovano sem pisal v razne slovenske liste, kakaj se v Ljubljani ne vrši nikdar nobeno predavanje, izvzemši ona v »Kat. domu«?! Ali bi ne mogli slovenski profesorji (na korist revnih dijakov) prirediti predavanj in napraviti nekako znanstveno zbirališče in torišče? Seveda bi ne smelo biti tako kakor lani na realki — skoro vse v nemščini. Žalostno bi bilo, če bi ljubljansko občinstvo za taka podjetja ne imelo dovolj smisla!) Taka predavanja se bodo vršila letos v novembru in decembru in bodoče leto v januariju in februariju v Berlinu; samo da bodo brezplačna. Predavali bodo priznani veščaki in učenjaki Waldeyer, Diels in Schmoller. Predavanja bodo trajala po 1 uro, pol ure pa se bode porabljalo za razgovor in vprašanja, ki bi jih hotelo staviti občinstvo. Naj še povem, da so se podobna predavanja začela na Angleškem l. 1873. Prof. James Stuart v Cambridge se je izjavil, da bi rad predaval v tamošnjem društvu za razširjanje ženske izobrazbe. Z veseljem se mu je ugodilo in imel je osem poljudnih predavanj o astronomiji. Od tedaj pa so se poljudna znanstvena predavanja silno razširila po vsem svetu.

V Pragi se bodo vršila sedaj poljudna brezplačna predavanja iz praktične kemije. Ustanavlja so socialna komisija za praško občino. Zanj se trudijo zastopniki vseh praških predmestij in narodnih delavcev.

Znani realistični češki pesnik Machar, katerega je ocenil K. Hofmeister v »Zvonu«, se mudi sedaj na Krimu. Vrnivši se, izda spis o svojem potovanju v vezani besedi. Pregleda in prenovi tudi več svojih starejših priznanih del, »Confiteor« in druga. —

Svatopluk Čeh, najboljši in najpriljubnejši češki pesnik, namerava izdati svoje zbrane spise. Kdo izmed Slovencev se zanima za češčino, naj si jih omisli; najlepši biseri češke literature so, je dejal slavni Neruda.

DOPISI.

Iz Ljubljane, dne 9. oktobra. (Izv. dop.) V sinočnem »Narodu« brala sem poročilo obnega zbornice slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju. Ne morem baš trditi, da bi me bila dotična notica prijetno iznenadila.

Gospodje na obnem zboru so sklenili namreč poleg drugega tudi to, da ženske nikakor ne kaže sprejemati v odvetniške ali notarske pisarne. Žal mi je, da ne vem, kaka so oni pametni in duhoviti zazlogi, iz katerih se je izemil ta modri sklep, ki priča o naprednosti in svobodomiselnosti

dotičnih gospodov. Sklicevali se bodo morda: »Ženske nam delajo konkurenco; vstopajo za nižjo plačo v pisarne, niso zmožne tega dela itd.«

No, reči moram, da je strah gospodov kolegov — vsaj mi menda dovolijo, da jih nazivljem s tem imenom, do katerega imam tudi popolno pravico, — res čisto prazen. Imeti pa morajo pred nami ne mal respekt, ker tako odločno vlagajo svoj veto proti našemu, doslej res še pičlemu številcu. V Ljubljani nas je, kolikor je meni znano, pet taci ženskih uradnikov pri odvetniških in notarskih, brez onih v raznih bankah in posojilnicah, ki, tako rekoč, tudi spadajo med nas. Nobena od nas pa nima slabje plače, nego možki uradniki v enakih lastnostih. Prvi uvjet odpada torej popolnoma, ker ni tako, kakor se bojé gospodje od obnega zbora.

Odrekat nam zmožnost pa se mi zdi naravnost smešno. Nobeden g. odvetnik ali notar ne bode vsprejemal v svojo pisarno osebe, katere ne more uporabiti. Tako dobri pač niso naši odvetniki in notarji (ob vsej svoji noblesu), da bi nas plačevali zastoj, samo, da sedimo v pisarni in zevamo. Gospodje kolegi nimajo ravno dobrega menenja o razsodnosti in bistroumnosti svojih šefov, če povdarjajo na svojem zborovanju take nezmisli.

Sploh pa mislim, da je že davno rešeno vprašanje ženske zmožnosti ali nezmožnosti in res velik starokopitnež je oni, ki misli, da imamo ženske manje možganov, nego zastopniki »močnega« spola. — Ne dvomim, da ne bi čez par let imeli ženskih solicatorjev, ki bodo gotovo ravno tako zmožni, kakor so njih možki izgledi. Kuharice in hišine vendar ne moremo biti vse, učiteljice in ekspeditric je tudi res več ko dovolj, torej si moramo na ta ali oni način priboriti ekzistenco. Ko nas odvetniki in notarji niso postavili pred vrata, bi bilo pričakovati, da nas vsaj naši kolegi puste v miru. Toda ne!

Prijeli so bič v roko in zdaj zahtevajo, da kapituliramo na milost ali nemilost. Nasprotniki so seveda v ogromni večini, zato imajo temveč poguma.

Mislím, da bi bilo bolje in plemenitejše, ko bi se bilo sklenilo na obnem zboru, dne 5. oktobra, da se bodo tudi ženske vsprejemale v društvo. Toda, če gospodje mislijo, da jim od naše strani res preti taka velikanska nevarnost, dobro! — Svobodno jim udrihati po nas! — Toda me bodemo vedno odločno protestirale proti takemu postopanju in ne dvomimo, da bodo gospodje odvetniki in notarji bolj pravični proti nam, nego naši plemeniti tovariši. — Sedaj nas je še malo, pa upajmo, da nas bode več! — Gospodom od obnega zbora pa lepa hvala za njih velikodušnost — in pa: kolegijalni pozdrav!

V imenu vseh odvetniških uradnic.

Politični pregled.

V TRSTU, dne 12. oktobra 1898.

Italijani v naših krajih. Iz »Hrvatske Sloge« posnemamo: Na poseben način so se razvile demonstracije v Trstu. Izvestne vrste Italijani so se pokazali tem povodom, da so res nadahneni anarhističnim duhom. Čudimo se, da se more trpeti in dopuščati to, da se taki neprijatelji monarhije in Slovanov tako svobodno in bahato šopirijo v Trstu in po vsej Istri ter da se jim dopušča celo več pravice, nego pa lojalnim Slovanom. Toliko povspeševati italijanski jezik na škodo hrvatskega in slovenskega, tako širiti italijanske šole, zajedno pa ne dopuščati hrvatskih in slovenskih; toliko svobode dovoljevati italijanski ligi, vse na pogubo hrvatsstva in slovenstva — tega ne moremo umeti mi, to nam ne gre v glavo. Kako politiko tira monarhija? Italijanom se dovoljuje v vsem, Slovanom pa se vzkračajo najelementarnejša prava. Ali se more monarhija naslanjati na vnanje Italijane, ki imajo v sebi tujega, irredentističnega in protimonarhičnega življa?! Ali naj država redi na svojih prsih kačo, ki jej preži po življenju?! Italijani beže iz svoje domovine, da iščejo v nas služka; kjer bi naši mogli zaslužiti kakov novič, jemljejo ga jim oni izpred ust. A v plačilo za to še žalijo Hrvate in Slovence, kjer le morejo ter jih mrzé.

Omenivši zadnjih izgredov in povodov istim, nadaljuje rečeni list: A ko se Slovani, braneči svoje svetinje, dvigajo proti temu zakletemu zmaju, imajo lica Madjari in Italijani, da nas nazivljajo

— barbare!! Ogorčeno indignacijo odbijamo to od sebe in svojega naroda nazaj v lice našim neprijateljem ter se ne pustimo žaliti v plemenitosti svojega čutstvovanja. Vprašamo le: ali niso barbari oni, ki rušijo vse temelje srečnega obstanka in zdravega napredka šloveske družbe?! Da, Italija je res bila nekdanj zemeljski raj, ona je dajala nekdanj Evropi in svetu velikih duhov znanosti in vsake lepe umetnosti, ali danes je udarjena pravično roko kazni božje radi svojih v nebo vprijočih grehov — izsesana in osiromašena do kraja, leži kakor opustošena in obraščena plevelom vsake moralne pokvarjenosti ter daje svetu žalostni kontingent moralnih propaliev. Kdo zasluđuje torej ime barbarov? Govorite sedaj — vi junaki in vitezi — ki nam predbacujete barbarstvo, kdo je barbar: ali vi, ali mi!! Bodite torej previdni in ne izpostavljajte se zasmehu vsega sveta!!

Za pravico našega jezika. Poslanec dr. Gregorčič, je dne 30. septembra t. l. v državnem zboru predložil to interpelacijo:

»Število 63. v Gorici v slovenskem jeziku izhajajočega časnika »Soča« je zaplenilo c. kr. državno pravdnistvo radi nastopnega v daljšem članku obseženega odstavka:

»Preširnost italijanske »irredente« v Primorju pa bi med časom rastla, protiaustrijski čut bi se širil bolj, iz namestniške palače v Trstu bi se še nadalje delalo v škodo Slovanom in v korist Italijanom, onim Italijanom, ki pripravljajo naše obmejne pokrajine do tega, da bi jih čim prej priklopili blaženi Italiji.«

(Nato sledi nemški prevod zaplenjenih stavkov).

Predsedujoči svetnik dež. sodn. je pričel — po poročilih, ki so pred nami — razpravo v italijanskem jeziku in ko je zastopnik lista protestoval proti temu ter zahteval razpravo v slovenskem jeziku, mu je zaukazal molčati.

Ta v sodni dvorani nečuvveni izbruh je predsednik storil samo radi tega, ker je zastopnik lista zahteval razpravo v slovenskem jeziku.

Ker se je tikalo to zaplembe slovenskega lista in ker je slovenščina materini in občevalni jezik dveh tretjin prebivalstva v področju okr. sodišča, bi se mislilo, da zahtevanje slovenske razprave ne more dati povoda do spodtikanja.

(Nadalje pravi, da se je zastopnik lista odstranil iz dvorane, ker ni hotel prisostvovati italijanski razpravi, — kakor že povedano).

Zaključuje interpelacijo tako:

Podpisani protestujejo proti postopanju okrožnega sodišča v Gorici ter vprašajo Njeg. ekse. justičnega ministra:

Je-li Njeg. ekscel. pripravljen, stvar korenito pregledati ter storiti potrebno, da se bo v Gorici, v sodni dvorani, jezik prebivalstva, nahajajočega se v veliki večini v področju okrožnega sodišča upošteval, kakor mu gre.

Interpelacijo je podpisalo poleg preč. g. dr. Gregorčiča še 21 drugih poslancev.

K položaju. Težišče situacije je sedaj v Budimpešti, to je potrja tudi dejstvo, da je došel tjakaj še minister za trgovino, baron Dipauli.

Mej tem so seveda potihnili glasovi o pogajanjih vlade skupinami na desnici. Tem huje vre sedaj po slovenskih listih, odkar je vrgel »Mattino« med svet vest, da se vlada pogaja zopet z Italijani. »Narod« in »Slovenec« se bavita to vestjo na uvodnem mestu. »Narod« meni, da hoče vlada nekako izkoristiti Italijane, o čemer jej gre kolikor toliko na roke dejstvo, da glede taktike ni popolnega soglasja med primorskimi in tirolskimi Italijani. Poslednji se bore proti nemški ekspanzivnosti, prvi pa bi hoteli v zvezi z Nemci tlačiti Slovane. Nadalje meni »Narod«, da bi to slabo vplivalo na razmere na Primorskem, ako bi Italijani podpirali vlado, če tudi ločeni od desnice, a kmalo potem pravi, da za sedaj še ni razlogov, za vznemirjanje, ker bode s podporo drugih skupin na desnici mogoče paralizovati vpliv Italijanov in bode mogoče »tudi« proti volji Italijanov kaj doseči za zatiranje Slovencev in Hrvate na Primorskem, dočim bi taktika po želji »Slovenca« in njegovih somišljenikov imela neposredno posledico, da bi Italijani stopili ua mesto Slovencev in Hrvatov.

»Slov. Narod« naj nam oprostí, ako zopet ne moremo soglašati z njim. Nam je jedina učiteljica — zgodovina. In ta nam pravi, da je tolažba »Narodova« jako jako medla. Mi smo se omejili dosedaj na kratko opazko o oni vesti po listih, ker

nismo še obveščeni, da-li je resnična ali ne; in tudi danes govorimo le v predpostavki, da je resnična. Skušnje nam pravijo torej, da gotovo obvelja upliv Italijanov, čim bode vlada imela v rokah pogodbo. Kajti vlada se bode točno spominjala na pomoč Italijanov, dočim se slovenska pomoč vsikdar pozablja, čim ta pomoč ni več nujno potrebna. Tako je bilo vsikdar in tako bode tudi to pot, ako ne dobimo trdnih garancij že pred glasovanjem o pogodbi! In pa tisti zaključni stavek v članku »Narodovem« — da bi namreč Italijani mogli stopiti na mesto Slovencev in Hrvatov! V večino menda! Najprvo bi bilo pripomniti, da ni res, da bi mogli Italijani številno nadomestiti našo zvezo. Potem pa gospoda: ako je sploh možno le misliti na to, da bi naši slovanski zavezniki kdaj mogli privoliti v tako kombinacijo, potem ne damo mi ni pipe tobaka za tako zaveznitvo in moramo izjaviti odkrito, da smo bili nesrečni optimisti, ko smo verovali v lojalnost zaveznitva.

Če je taka kombinacija sploh v obsežju možnosti, potem pa ima »Slovenec« prav: ven iz tacih razmer!

Od posebne strani pišejo: »Mnogo se govori o jugoslovanskem ministru. Jaz menim, da je nekaj na stvari ter da se ministerstvo popolni v tej smeri. S tem se gotovo še bolj utrdi vez med vlado in večino. In imenovanje jugoslovanskega ministra ne bi bila nesrečna kombinacija tudi v državnem interesu. Pozablja se vsled italijanske navlake, laške politure, ki se je dala našim južnim pokrajinam, da so primorske pokrajine v Avstriji slovanske. Te obrežne pokrajine, na katere so navezani tako veliki gospodarski interesi, že dolgo niso bile zastopane v svetovalstvu krone. Po miru od Campo Formio je hotel cesar Fran imenovati posebnega ministra za primorske pokrajine. V to je bil določen baron Thugut. Ročno pismo je bilo že pripravljeno, ali se ni razglasilo. V zadnjih petdesetih letih so bile primorske pokrajine le enkrat res primerno zastopane v svetovalstvu krone, in sicer po Brucku, ki je bil sicer Prus, ali je temeljito poznal Trst. Pretis je bil sicer Primorec, ali on je bil omejen in je bil popolnoma v mreži italijanskih nazorov. Le pohvalno bi morali pozdravljati, ako bi bil enkrat poklican v ministerstvo kateri slovanski politikov iz stare Ilirije, ki bi res poznal politiške odnošaje Jugoslovancev in gospodarske potrebe naših primorskih pokrajin.«

Domače vesti.

Iz sv. Ivana nam pišejo: Dovolite mi nekoliko pripomb k poročilu o slavju zlate maše našega gosp. župnika. V poročilu je bilo čitati med drugim, da je tudi več Italijanov razsvetlilo svoja okna. Torej vendar ne vsi! Kje so ostali drugi?! Povdariti pa moram, da v naši takozvani »gospodski ulici« sploh ni Italijanov; morda je g. dopisnik le mislil na kakega odpadnika, ali pa je mislil na one v ulici Kandler, kar je že doli v mestu. Ali tam je bilo bore malo razsvetljenih oken. Morda pa je zares lepa razsvetljava v kamnolomih g. Vatovea, pri Subanu in pri Marcu tako omotila gospodu oko, da je videl blešč tudi doli v mestu.

Kar pa se dostaje latinskega petja, je, žal, resnica. Čas bi bil res, da bi gospod pevovodja enkrat nehal se svojo latinščino. Na to bi morali delati tudi vsi cerkveni starešine. Ali se ne spominjajo več let [nazaj, ko se je o vseh, tudi velikih praznikih lepo pevalo po slovenski. Prav pravi gosp. dopisnik, da nikdo v nas ne ume latinskih besed, iz česar sledi, da pri nas Latinov ni, a kogar ni, tega ne treba jemati v poštev. To treba povdarjati, da ne bodo govorili italijanski listi, Bog ve koliko Italijanov da je tu, in kakor je že pisal enkrat neki renegat, da v sv. Ivanu bi bile potrebne italijanske propovedi. Opazovalec.

Prošnja do pevskih društev „Slava“ in „Velesila“. Pišejo nam: Bližajo se prazniki Vseh svetnikov. To me spominja, kako je bilo vsako leto naše škodensko pokopališče natlačeno ljudstva — toliko iz Škednja, kolikor od sv. Marije Magdalene — ko sti peli na grobeh naši društvi »Slava« in »Velesila«. Nadejam se, da se tudi letos spomnimo naših dragih pokojnikov. Resni dnevi so to, dnevi premišljevanja, ko se odmikamo od posvetnega trušča in posvečamo svoje misli onim, ki so nam bili toli dragi, dokler so bili med

nam in katerim smo dolžni hraniti blag spomin, sedaj, ko so se ločili od nas. Tem žalostneje pa bi bilo, ako bi se uresničila govornica, da se pevsko društvo »Velesila« ne udeleži letos žalostink na pokopališču. Zato prosim — in sem uverjen, da govorim ogromni večini vaščanov iz srea — da bi se zopet letos združili obe naši bratski društvi in naj lepimi žalostinkami počastili spomin naših dragih pokojnikov. Pomisljite naj, da bi vaščanom hudo delo, ako bi se letos opustil ta lepi in plemeniti običaj in ko bi videli, da so pokojniki zapuščeni tudi tega dne, ki je posvečen njih spominu. Kako lepo pa je in ganljivo, ako združena zbor (nad 80 pevcev) pojeta mile žalostinke v proslavo praznika — Vseh svetnikov.

Prosim torej še enkrat: ustrezite želji Svojih sovaščanov! Škedenje.

Tiskovine. Kolikor je znano nam, razposlala je finančna oblast v sv. Ivan samo italijansko-nemške tiskovine. Ko je tako tiskovino dobil celó g. Vatovec, potem ne vemo, kaj naj bi mislili o popravku g. Lyro. G. Vatovec je poslal svojega prijatelja po drugo slovensko tiskovino ter jo je dobil tudi, toda dotični uradniki niso vedeli, kje da so te slovenske tiskovine ter so dolgo iskali. A tudi sedaj so dobili samo napovedni list ter ga izročili stranki. Ker pa stranka le ni hotela oditi, so zopet iskali ter so slednjič res dobili tudi poziv. Ni-li to nepotrebna zguba časa toliko za uradnike, kolikor za stranke, katerim je čas denar. In vse to radi trmastega preziranja našega jezika.

Žalolgra v kmetih. V občini pomjanski, okraja koperskega, se je zgodila te dni strašna žalolgra. Neki Josip Kosič, zet nekega obče spoštovanega tamošnjega posestnika, je vstrelil na 31letnega čevljarja Andreja Umeka iz Komna, ker je poslednji prvemu odvel in zavel mlado ženo. Umek je smrtno ranjen. Kosiča so orožniki zaprli.

Konstatujemo tu v ilustracijo razmer v okraju koperskem, da je bivši obč. zastop v Pomjanu predlagal svoječasno, naj se ročeni Umek izžene radi nemoralnega vedenja. Seveda obč. zastop je bil naroden, to je bilo vzroka dovolj, da se zahtevi ni ugodilo, kakor so vsikdar ostala brez posledic vsaka navskrižja, ki jih je imel Umek z obrtnim zakonom. Sedaj ima g. Schaffenhauer. Tragedija v Pomjanu ga je morda poučila, da okrajni glavar ima še drugega hvaležnejega polja za delovanje, nego je pritiskanje župnih uradov in slovenskih občinskih zastopov. Hic Rhodus, hic salta — potem ne bodete želi neljubih vam interpelacij, ampak hvaležnosti prebivalstva!!

Po petju je poznati tléke. Včeraj se je vršila na deželnem sodišču razprava proti nekemu Štefanu Biagi, iz Arigine v pokrajini Mantova, toženemu po § 305 k. z. Ta inozemski Štefan je kurjač v mestni plinarni ter je nekega dne tako govoril o naši državi, da se je včerajšnja razprava vršila ob zaprtih vratih! Že takrat, ko se je zgodilo to, so nam sporočili slovenski delavci iz plinarne, da je ta irredentovski Štefan govoril tako, kakor da ima že v par dneh zavihirati italijanska trizolora na tržaškem »gradu«. Rabil je še družih izrazov o Avstriji, in sicer takih, da jih ne moremo navajati tu. Iz vsega pa je sklepal, da tu je njih zemlja, da tu so gospodarji oni, Italijani. Radi teh izjav je stal včeraj pred sodiščem in je dobil tri tedne zapora. Italijanski Štefan pa je dolžil slovenske delavce denuncijantstva, sebe pa je slikal kakor žrtev slovenske zlobe.

Po istem § je bil obtožen neki Vincenc Biancoto, iz Viano, v pokrajini Videm, ker je odobraval umorstvo naše cesarice. Razprava se je odložila, da se zaslišijo še druge priče, predložene po obtoženi.

Stefano Pittolo iz Blessano v pokrajini Videm je dne 11. ter potem 17. septembra žaljivo govoril o členih naše cesarske hiše. Tudi ta razprava se je vršila ob zaprtih vratih. Ta brezobraznej je dobil 6 mesecev ječe.

V odgovor na uradni popravek Pišejo nam: Gospod viši finančni svetnik Lyro nam je torej doposlal popravek, katerega smo radi natisnili, ker nočemo delati krivice bodisi komurkoli. Prosimo pa, naj isti gospod vzame na znanje sledeči slučaj: Slovenska družina, bivajoča v hiši gosp. Gasperšiča pri sv. Ivanu, je zavrnila v popravku omenjeno nemško-laško tiskovino ter je zahtevala isto tudi v slovenskem jeziku. Odgovor je bil: Bih smo na c. kr. davčni administraciji, kjer smo zahtevali

nemško-slovenske tiskovine, toda odgovorilo se nam je: »Sedaj jih nimamo, so nam pošle in jih torej ne moremo dati!« V ostalem pa konstatujemo, da je bila naša notica namenjena bolj v spodbujanje našim narodno zaspanim krogom, nego proti slavni davčni oblasti sami.

Popravek nam je pa vse edno dobro došel, ker tako lahko povemo še enkrat, da glavna c. kr. davčna administracija lahko vstreza vsem trem narodnostim, da zraven že tiskanih dveh jezikov (nemški in laški) postavi na vse tiskovine še slovenskega, kar bi bilo edino pravo in pošteno postopanje napram nam primorskim Slovanom.

Vsakako pa se bomo mogli sklicevati na popravek g. Lyra, kadar-koli nas bodo hoteli zavračati na finančnih uradih glede ravnopravnosti našega jezika.

Razprava radi zadnjih izgredov. Včeraj pred- in popoldne so se nadaljevale razprave na tukajšnjem deželnem sodišču radi zadnjih izgredov.

30-letni Fran Sanein je dobil 6 tednov, 33-letni Jakob Golob pa 4 tedne; oba sta iz Škednja in oba sta kričala: »Fora Italiani, abbasso Italiani, fora i assassini!«

18-letni Josip Rener iz Sežane in 35-letni Anton Skomina iz Kozine sta bila tožena javnega nasilstva, storjenega zlobnim poškodovanjem tuje lasti. Rener je dobil 5 mesecev, Skomina pa 10 mesecev ječe.

34-letni dninar Karl Ployer iz Waldecka v Sileziji je bil obtožen upornosti, toda je bil rešen obtožbe.

Od 5. popoldne do 10½ ure zvečer je sedelo na zatožni klopi 6 obtožencev, obdolženih različnih prestopkov. Prvi je nastopil na razpravi obtoženeec Polli Kristide, drugi je bil neki Brovedani, uradnik pri Brukerju, italijanski podanik, tretji Rozzo Miha iz Kopra. Ti trije so bili obtoženi, da so se udeležili protipatrijotiske demonstracije v ulici Farneto, a so bili sojeni in rešeni obtožbe posamično.

Obtoženci Anton Vodopivec, Coter in Trigari so imeli skupno obtožnico (zakaj pa ne tako tudi prvi trije?!) ter so bili obsojeni: Vodopivec, na 6 mesecev težke ječe, poostrene s postom, Coter na 5 mesecev in Trigari na 4 mesece težke ječe.

Ti trije so metali kamenje, kričé »evviva l' Austria!«

Vodopivec, ki je shujšal precej (sedi že mesec dni) je priznal vse, kar je storil. On je doznal oni večer, da so mu sina zaprli ter je šel z namenom, da bi ga rešil, v ulico Chiozza, kjer se nahaja inspektorat. Ker je bila cesta na to stran nevarna in močno zastražena, šel je po ulici Farneto, mislé zaviti po ulici Rossetti v omenjeni inspektorat. Ko je prišel v obližje laške telovadnice, je opazil, kako tam iz iste lete kamenje, železo in druge različne stvari, nevarne zdravju in življenju pasantov; zato je naglo zavil v že omenjeno ulico Rossetti, toda zadel ga je kamen in ga precej ranil v desno roko (kar konstatuje zdravniško spričevalo).

Razburjen, kakor je bil, je isti [pograbil kamen ter ga je vrnil na adresu onih, ki so ranili njega. Vodopivec trdi, da je zagnal kamen le z malo močjo, tako, da je zadel v zid ter je kamen odletel nazaj na ulico, kjer pa, po izpovedi samih c. kr. stražarjev, ni bilo žive duše.

Radi tega dogodka je naš Anton prejel 6 mesecev težke ječe.

Branitelj, gosp. dr. Rybař, je storil vse mogoče, da ga reši, ali prišlo je, kar je prišlo, in nam ne preostaja drugega, nego opozoriti naše narodne kroge, naj podpirajo nesrečno družino s tem,

Prodajo se

tri posestva v vinorodnem kraju Istre, sestojéča vsaka od hiše z hlevi, vrto, vinogradov, njiv, zemljišč oljk, ami senožeti, pašni kov in šum, obsezajoča po priliki: jedno 15 hektarjev, in 7 ar., ali 26 oralov, drugo 7 hektarjev in 70 ar., ali 13 oralov, a tretje 18 hektarjev in 90 ar., ali 37 oralov.

Poblizje pri odvetniku

dru. M. Trinajstiču v Buzetu.

da bodo pridno zahajali v Vodopivčevo gostilno v ulici Ghega št. 7 »Pri petelinu«.

Gosp. branitelj je uložil pritožbo ničnosti.

Iz Celja nam pišejo: Občni zbor društva slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov s sedežem v Celju se je vršil 1 t. m. po naznanjenem vspredu. Udeležili so se ga vsi tukajšnji slovenski odvetniški in notarski uradniki ter dva odvetniška kandidata. Zastopnikov pa je bilo tudi iz Ljubljane in Šmarja pri Jelšah, od drugod pa pooblaščenec. Predsednik g. Bovha je otvoril zborovanje, povdarjaje potrebe tega društva, kateremu bode skrbeti, da se društveniki spoznavajo medsebojno ter izobražujejo strokovno, n. pr. v tesnopisju in v predavanju o sollicitaturi ter da se slednjič podpirajo gmotno po potrebi. Društvo teži posebno za tem, da si ustanovi lastno bolniško blagajno. Posebna zahvala se izreka čast. gosp. šolskemu svetniku Iv. Krušiču, ki je ves tečaj brezplačno poučeval tesnopisje, ter drž. poslancu Jos. Žičkarju, ki je vstrajno zastopal društvo v drž. zboru. V znak hvaležnosti obema gospodoma so zborovalci ustali z sedežev. Tajnik je poročal, da je imelo društvo v minolem letu 36 rednih členov, katero število pa se je skrčilo med letom vsled malomarnosti posamičnikov. Sedaj, ko je raztegnilo društvo svoj delokrog na vse slovenske pokrajine, se je nadejati, da število društvenikov izdatno naraste. Blagajnik je poročal, da je imelo društvo v minulih dveh letih 733 kron 43 vin. dohodkov, ter 373 kron 32 vin. izdatkov, tako, da ima gotovine 360 kron 11 vin. Ako prištejemo še vrednost pohištva, ima društvo premoženja 524 kron 98 vin. Iz med raznih predlogov je omeniti oni g. Josip Cilenšek, da je deliti redne člene v dva razreda, in sicer naj pridejo v I. razred oni, ki imajo mesečne plače nad 70 kron, v II. razred pa tisti, ki imajo pod 70 kron. Prvi naj plačujejo dve kroni pristopnine in eno krono mesečnine, drugi pa eno krono pristopnine in 60 vinarjev mesečnine.

Društvo se je izreklo proti vsprejemanju ženskega osebja v pisarne odvetnikov in notarjev. Za nedeljski počitek je govoril stvarno in dokazilno g. Cilenšek iz Ljubljane. V odbor, ki se je konstituiral 3. t. m., so bili izvoljeni sledeči gospodje: Predsednik: g. Iv. Bovha, sollicitator; podpredsednik: g. Andrej Pere, notarski koncepient; tajnik: g. Vlad. Pegan, jurist; njega namestnik g. Iv. Doberšek, odvetniški uradnik; blagajnik g. Val. Gradišnik, sollicitator; odbornika: gg. Jos. Kolar, notarski koncepient in Drag. Gilčvert, sollicitator. — Namestniki pa gg. Mih. Korošec, Mih. Vrečko in Fr. Moškon. Nadalje sta bila izvoljena nadzornikoma g. Jos. Cilenšek, sollicitator v Ljubljani, in gosp. Miroslav Lorbar, sollicitator iz Ptuja.

Popravek. S Proseka nam pišejo: Prosim Vas, da poročilo o aferi z adjunktom Ahačičem v Sežani popravite v tem zmislu, da isti ni rekel: »Jaz vam odpustim kazen, ako tudi vi . . .«, ampak: »Jaz vam nisem vpisal kazni, torej tudi vi ne storite . . .«

Polljaska vest. 35letnega dninarja Ivana M. iz sv. Justine v Italiji so zaprli danes zjutraj ob 5. uri organi komisarijata v ulici Scussa, ker je pretil z nožem zidarju Petru M. iz Škorklje in unuku, poslednjega tudi zidarju. Taki so ti tički, ki zobljejo avstrijska zrna.

Splošno kreditno društvo v Ljubljani. Opozarjamo na današnji inserat »Splošnega kreditnega društva« v Ljubljani, ki je pod tem naslovom ustanovilo banko za vse naše pokrajine.

100.000 kron 25.000 kron in 10.000 kron so glavni dobiki velike jubilejske razstavne loterije. Opozarjamo naše čitatelje, da se ti dobiki izplačajo tudi v gotovini z samo 20% odbitkom.

Koledar.

Danes v sredo 12. oktobra: Maksimilijan, Serafin.
Jutri v četrtek 13. oktobra: Edvard, Koloman, m.

Solnčni:	Lunin:
Izhod ob 6. uri 22 min.	Izhod ob 2. uri 39 min.
Zahod „ 5. „ 10. „	Zahod „ 3. „ 38 „

Ta je 42. teden. Danes je 284. dan tega leta, imamo torej še 81 dni.

Različne vesti

K zgodovini parobrodov. »Science Française« javlja, da je bil prvi parobrod zgrajen l. 1543. O tem piše Španjolec Martin Fernandez de Novarette v neki knjigi o španjolskem svetnem potovanju, ki je izšla leta 1820. Rečenega leta 1543. je pokazal

kapitan Blasco de Garay cesarju Karolu V. stroj, katerega je izumil sam in ki je bil napravljen tako, da se z njim lahko gibljejo veliki brodovi brez vesel in jamborov. Na zapoved cesarjevo je bil prvi poskus v luki Barcelone 17. junija 1543. Očevidei pripovedujejo, da je bil stroj sestavljen iz aparata, ki je služil v segretje velikega kotla z vodo in koles, ki so nadomeščala vesla ter iz jedne posode, ki je prenašala na kolesa moč vodnega para. Poskus se je storil z brodom »Trinidad«, ki je bil obložen z žitom v težini 200 ton, pod poveljništvom kapitana Pedro de Seazza. Vsi navzoči, tudi cesar in njegov sin, so bili jako zadovoljni s to iznajdbo, samo minister Ravajo je bil proti iznajdbi, trdél, da stroj ne more goniti ladije dalje, nego samo dve milje in tri ure, stroj da je preveč komplikiran, a od kotla da preti eksplozija. Cesar se je zelo zanimal za to iznajdbo, ali med tem so prišli državni opravi in iznajdba se ni nikoli izvedla praktično. Kapitanu Garayu so se povrnili vsi stroški, katere je imel z napravo stroja in vrhu tega je dobil še drugih odlikovanj. Stroj pa so dvignili na kopno in ga deli narazen. Takov je bil konec iznajdbe prvega gonilnega stroja za parobrode.

Brzobjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 12. Vest o pogajanjih grofa Thuna z Italijani se menda potrjuje. Thun bi hotel pridobiti Italijane z gospodarskimi koncesijami. Thun bi hotel pridobiti za-se toliko Italijane kolikor Jugoslovane. (Ako je grof Thun res tako — najiven, da veruje, da bo mogel ukupno pasti volka in ovce, potem bi mu mi mogli zagotoviti le jedno samo — najkruteje razočaranje. Op. ured.)

Dunaj 12. Ministerski predsednik grof Thun se je povrnil danes iz Budimpešte.

Budimpešta 12. Grof Thun je nenadno odpotoval na Dunaj. Zdi se, da mu je baron Dipauli prinesel jako važnih vestij. Govori se o krizi v avstrijskem ministerstvu, toda gotovega se ne ve ničesar. To pa je gotovo, da so se posvetovanja kvotnih deputacij pretrgala odurno.

Dunaj 12. »Wiener Zeitung« objavlja naredbo ukupnega ministerstva, s katero se za 33 političkih okrajev v Galiciji z dnem 11. t. m. odpravljajo izjemne naredbe.

Pariz 12. Listi se nadejajo, da bode vsprejem municipalnih del v lastno režijo ugodno uplival na delavce. Gibanje za to, da bi zopet pričeli delati, se širi. Včeraj so že delali na nekaterih krajih, ne da bi bili delavci potrebovali kakega varstva. Komisar razstave za 1900 je tega menenja, da dela za razstavo še nišo v nevarnosti vsled štrajka. »Figaro« pravi, da so tesarji včeraj sklenili, da se ne pridružijo štrajku.

Carigrad 12. Turška vlada je poslala na Kreto ukaz, naj se prične z odpravljanjem turškega vojaštva Krete. Divizijski general Osman-Nuri in brigadni general Savid sta dobila ukaz, naj odideta na Kreto ter naj ukreneta vse potrebno v ta namen.

M. U. Dr. Ant. Záhorský

priporoča svojo pomoč na porodih, abortih in vseh ženskih boleznih, kakor: nerednosti v perijodi, krvavenje, beli tok, neredna lega maternice itd., kakor sploh v vseh slučajih bolezni. **Ordinuje ulica Carintia 8, od 9.—11. in od 2.—4.**

Obdelano zemljišče

s trtami in s kuhinjo in sobo (4050 kvadratnih sežnjev) je na prodaj za 3000 gld. Vprašati je v pekarni Via Barriera vecchia št. 26.

100 do 300 gld.

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika vrazpečavanjem zakonito dovoljenih državnih papirjev in srčk. Ponudbe pod naslovom **Ludwig Oesterreicher v, Budimpešti, VIII Deutschegasse 8.**

Cvet proti trganju.

(Liniment caspici).

Preiskušano mazilo — odpravlja bolečine pri kostibolu, trganju in revmatizmu. — Ena steklenica z navodilom 50 nvč Razpošilja z obratno pošto najmanje dve steklenici

„Deželna lekarna pri Mariji Pomagaj“

Ph. Mr. M. Leusteka v Ljubljani.

Splošno kreditno društvo

v Ljubljani, Dvorni trg št. 3

sprejema in izplačuje hranilne vloge vsak dan, obrestí 4½% polmesečno ali 4% od dneva vložitve do dneva vzdige. — V tekočem računu (Giro-konto) se računajo obrestí od dneva vložitve do dneva vzdige za zdaj po 3½%.

Rentni davek plača društvo samo.

Posojila in kredit v vsaki obliki, obrestí so po 5½% in po 5%, brez vsakih stroškov ali prispevkov. Poštno-hranilnične položnice in pojasnila brezplačno v pisarni ali po pošti.

Členi se sprejemajo iz naših pokrajin, potrebno je le z izjavo pristopa naznaniti, koliko glavnih deležev po 100 gl. se želi.

Uradne ure od 9.—12. dopoldne in od 3.—5. ure popoldne.

Zadnje žrebanje

22. Oktobra

1. glavni dobitek 100.000 kron vreden
2. glavni dobitek 25.000 " "
3. glavni dobitek 10.000 " "

v gotovini z odbitkom 20%

Dunajske srečke po 50 nč.

priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Levi, Mandl & Comp., „Mercurio Triestino“, Ig. Neumann, Giuseppe Zoldan in Enrico Schiffmann.